

Pilgrimsvandring för barn och vuxna

Stationsvandring runt Lunds domkyrka

Välkommen att vandra runt Lunds domkyrka!

Den här vandringen är tänkt att kunna vandra av vem som helst, oberoende av ålder. Vandra för dig själv, med familjen eller med vännen. Kanske kan du slå följe med en ny bekantskap som du hittar här i Domkyrkan.

Varje station presenteras med en liten text. Vandrare du med lite mindre barn kanske du väljer ut något ur texten som du förklarar med egna ord.

Idén med detta lilla vandringsupplägg är att bjuda in dig som vandrare att upptäcka något nytt i omgivningarna runt Domkyrkan och att inspirera till samtal kring livets insida. Vandringen får vara en upptäcktsresa och en lek. Det gör den bara så mycket mer angelägen och meningsfull.

Du är här,
inom mig,
runtom mig,
framför mig
och bakom mig.

Du går vid min sida.
Du skyddar mig i alla stunder
och överger mig inte.

Herre, fyll mitt hjärta med lovsång
och låt det flöda över av tacksamhet
inför din närvaro i mitt liv –
då fullkomnas varje lycka,
och varje sorg
måste vika undan från mitt inre.

Liberiet

Välkommen till en liten pilgrimsvandring runt Lunds domkyrka.

Vandringen börjar vid det röda tegelhuset som ligger på Domkyrkoplatsen.

Det kallas för Liberiet.

Liber betyder bok. Under medeltiden var det domkyrkans bibliotek. Idag är det pilgrimscentrum.

När det är öppet får du gärna komma in och låna en Pilgrimsstav! Staven visar att du är ute på en speciell vandring.

En pilgrimsvandring.

På medeltiden var det många som gav sig ut på pilgrimsvandring till en helig plats, som till exempel Jerusalem, Rom, Nidaros eller Vadstena. Vet du var de platserna ligger?

Man kan ofta känna igen en pilgrim på reskläderna, vandringsstaven, ryggsäcken och hatten. Ofta har hon eller han också en pilgrimsmussla som är ett speciellt tecken för just pilgrimer.

Staven kan vara ett stöd på vandringen, något att luta sig mot när vägen är lång. Staven kan hjälpa dig så att du inte snubblar. Staven kan vara en vän som vandrar med dig! I Bibeln kallas Gud för "min käpp och min stav", och så har det varit för många pilgrimer.

Labyrinten

Bredvid Liberiet på Domkyrkoplatsen hittar du labyrinten. Vandra genom den, ända från dess början till mittpunkten, där korset finns. Sedan kan du vända tillbaka och gå ut ur labyrinten igen.

Försök gärna gå långsamt, ett steg i taget, utan att stanna och utan att tala. Det kan vara svårt.

Fast du inte rör dig långt är det ändå en ganska lång väg du måste gå för att komma in i mitten och sedan ut igen. Kan du gissa hur många meter du måste gå?

En del säger att vandringen i labyrinten är ett slags bön. Andra tänker att vandringen hjälper oss att bli mer närvarande och uppmärksamma på vad som händer omkring oss och inuti oss.

En del tänker att vi vandrar mot vårt eget inre, kanske in i vårt hjärta. Till den plats där själen bor. I labyrintens innersta rum finns ett kors. Det finns där för att påminna om att Gud bor i våra hjärtan.

Du behöver inte vara rädd för att gå vilse i labyrinten och inte hitta ut. Det finns bara en väg, även om den ringlar sig fram i kringelikrokar. Till sist når du fram till mitten.

Om du vill kan du ta en sten i handen. Du kan lägga den ifrån dig när du kommer till mitten. Den kan stå för allt du bär med dig, oro, längtan, drömmar, hopp, kärleken till andra människor, de hemligheter som du bara vill dela med Gud.

Vattnet

Fastän vandringen runt Domkyrkan är kort kan den rymma hela livet.

Gå från Liberiet till vattenspelet på Domkyrkopplatsen. Rör vid vattnet. Fånga det i händerna. Hur känns det?

Tänk att sticka dina trötta, varma fötter i en kall bäck efter en lång vandring. Det är skönt.

På Domkyrkopplatsen händer det att både fåglar, hundar och människor svalkar sig i det porlande vattnet.

Vad mer har man vatten till? Mer än vad man kanske tror. Utan det kan ingenting leva. Din egen kropp består till största delen av vatten. Mellan 60 och 80 procent, beroende på hur gammal du är.

Men innan vattnet blev en del av dig var det en del av något annat. Det är spännande att tänka på. Det vatten som nu finns i din kropp har tidigare färdats genom hav, floder och moln, det har passerat genom träd, växter och djur. Vattnet är lika gammalt som livet. Det vatten som du håller i handen nu kan en gång ha druckits av en dinosaurie.

På det sättet kan man säga att vattnet också är en vandrare. Ibland kan det vandra med dig när du går längs en porlande bäck i skogen.

I dopet finns vattnet med och dopfunten kallas ibland för livets källa. Vad tror du att det betyder?

Stjärngatan

Har du sett upp mot en stjärnklar himmel? Vad fick du för tankar då?

På himlen finns det ett band av stjärnor som kallas för vintergatan.

På marken i stenläggningen på Domkyrkoplatzen finns det små lampor som lyser på kvällen när det blivit mörkt.

På dagen är det inte lätt att föreställa sig hur fint det ser ut, men försök!

Det ser ut som små stjärnor i marken som bildar en stig. Kanske leder också den stigen till himlen?

En av de kändaste pilgrimsvägarna i världen kallas ibland för stjärnornas väg. Det är vägen till den stora katedralen med Sankt Jakobs grav i Spanien. Sankt Jakob är pilgrimernas helgon. Han var en gång Jesu lärjunge och vandrade med honom.

Graven ligger i Santiago de Compostela. Santiago betyder just Sankt Jakob. Compostela betyder stjärnfältet.

Det sägs att det var en stjärna som lyste vägen för en herdepojke som för länge sedan hittade Jakobs grav i en grotta. I Bibeln finns också en berättelse om en stjärna som visar vandrare vägen.

Minns du vilken berättelse?

Kanske är det så att stjärnorna visar vägen till de platser som är extra viktiga. Vad skulle du vilja hitta vägen till?

Skyddsmantelmadonnan

Stjärnstigen leder till Domkyrkans stora västerport. Det är porten till himlen. Människor har ofta tänkt så om kyrkan, att den visar oss himmelriket.

Kanske tänker du att himlen är den plats som de döda kommer till, men himlen finns också i detta livet. Himlen finns i famnen som kramar dig när du gråter.

Himlen finns där det finns kärlek, gemenskap och omtanke.

Utanför domkyrkan finns en staty. Det är en bild av Jungfru Maria. Små ansikten tittar fram ur hennes mantel.

Vad betyder det?

Det finns en gammal berättelse, en legend om Maria, som säger att när människorna en gång ska gå in i paradiset, då ska Maria ta de små barnen i sin mantel och låta dem gå in allra först.

Kungar och biskopar och alla andra mäktiga människor, måste vänta. Först kommer barnen! Maria ger dem skydd. Vi tänker gärna att vissa förtjänar att få mer än andra – men så fungerar det inte paradiset.

Vi är lika värdefulla i Guds ögon.

Maria står här utanför kyrkans port för att säga till oss att vi är välkomna att gå in genom himlens port. När vi är på väg att gå vilse vill hon fånga upp oss i sin mantel, så att vi kan känna oss trygga hos henne.

Stjärnkorsningen

Gå nu in i parken på Domkyrkans norra sida, den som kallas Lundagård. Det är en jättegammal park, där biskopens borg en gång låg. Mitt i Lundagård, en bit bort från Domkyrkan, finns en plats där många olika stigar möts.

Kan du räkna hur många stigar som förenas? Lika många som veckans dagar. I bibeln berättas att Gud skapade världen på just en vecka – men den sista dagen vilade han.

Ibland kommer man till en vägkorsning där man måste välja mellan olika alternativ. Ska jag göra så, eller ska jag göra så? Om jag tar den ena vägen, då kommer något att hända, men om jag tar en annan väg, då kan det bli något helt annat som händer. Det är både härligt och besvärligt med val. Hur vet jag om jag väljer rätt?

Så är det med hela livet. Jag kan inte göra allt. Jag måste välja. Ibland väljer jag alldeles tokigt. Ibland upptäcker jag att det jag trodde jag ville i själva verket inte alls var något bra. Ibland säger jag att jag vill en sak – men sen gör jag något helt annat. Allting blir bara fel.

När vi väljer fel väg och råkar vilse, då är det vissa saker som vi alltid ska göra. Det gäller både när vi går vilse i skogen och i livet: Krama ett träd – det gör dig lugn. Ta det lugnt och drabbas inte av panik. Se till att andra ser dig och kan hjälpa dig. Tappa inte sugen och håll dig torr, varm och mätt. Försök att vara väl förberedd på det som kan hända.

Hemligheten på torget

Om du går från platsen i Lundagård där stigarna möts och till Domkyrkans absid, så har du kommit till Krafts torg.

Mitt på Krafts torg finns ett stenlagt område. Där står en staty. Du ser den inte. Den består av ingenting. Kanske är det ett skämt - eller?

Statyn heter Intighet. Kan en staty verkligen bestå av ingenting? Finns den då? Eller finns den inte?

Kanske måste man säga att den finns på ett sätt, och på ett annat sätt finns den inte.

Saker kan alltså finnas på olika sätt, eller?

Det är inte så enkelt, det där vad som finns och vad som inte finns, och hur man ska kunna veta vilket. Hur vet vi till exempel att kärlek eller glädje finns?

Det finns sådant som finns men inte syns. Livet är fullt av överraskningar och nya upptäckter. Livet är en gåta, ett stort mysterium.

Sådana saker passar det väldigt bra att fundera på just här. Platsen du står på kallas för Krafts torg. Det är inte många som vet varför.

Vad betyder Kraft? Jo, det kommer från ordet krypta. Så kallas den delen av Domkyrkan som är under marken. Ordet krypta kommer från grekiskan och betyder något som är fördolt, gömt och hemligt.

Träden

Hela området runt Domkyrkan är fullt av speciella träd. Intill Intighets-statyn på Krafts torg finns flera vackra träd.

Kanske känner du igen eken med sina speciella, rundade blad. Den kan bli upp till tusen år gammalt.

Eken har betraktats som ett heligt träd. Långt innan det fanns kyrkor kunde människor gå till en gammal ek för att be till de gudar som de trodde på.

Här finns också ett träd som kallas robinia eller falsk akacia. Robinian är en avlägsen gäst. Det kommer från Nordamerika. Det är uppskattat av både bin och snickare. Trots att det kallas falsk akacia är robinian inte nära släkt med den äkta akacian som växer i öknen i de områden där bibelns berättelser utspelar sig, men precis som den äkta akacian är det mycket tåligt.

Ett träd är en levande varelse – liksom du. Det dricker vatten som du, och är beroende av solens ljus som du. Det har en gång vuxit ur ett frö och kommer en gång att dö.

Det finns de som tycker sig kunna känna livet inuti ett träd, och kanske till och med ana vad trädet känner och tänker. Lägg dina armar om trädet och känn dess yta. Känn livet i trädet – kanske strömmar det in i dig när du kramar om det?

Kanske kan du känna något av allt det som trädet fått vara med om under alla de många år det stått här vid Domkyrkan?

Domkyrkan

Du har nu gått ett helt varv runt domkyrkan. Från absiden i öster, längs kyrkans södra vägg, till ingången i väster, längsmed den norra väggen och tillbaka till Liberiet där du startade.

Tidigt på morgonen lyser solens strålar in genom fönstren i absiden. Då brukar människor samlas för att tacka för den nya dagen. De tackar för att Gud låter natten få ett slut och att livet väcks på nytt.

Den södra sidan av domkyrkan är solsidan. Det är lätt att se. På varma dagar är det fullt av människor som sitter där i värmen längs väggen. Det är skönt och härligt. Och så är ju livet ibland.

Den västra sidan av kyrkan är där den stora porten finns. I väster går solen ner. De sista strålarna lyser in genom kyrkans västra fönster. Också på kvällen, när dagen är slut, samlas människor i kyrkan för att tacka för det som varit. Vi kan se tillbaka på det vi varit med om, det vi gjort, hur allting blev. Vi får komma med alltsammans till Gud och lägga det i Guds händer.

Den norra sidan av kyrkan är skuggsidan. Här lyser inte solen och inte många vill sitta här. Det är inte lika behagligt här som på den varma sydsidan. Men så är ju också livet. Ibland hamnar vi i skuggan och kylan, i det svåra och sorgesamma. Då är det gott att åter få komma till den östra sidan av kyrkan, den runda absiden, där solen stiger upp och lyser in genom kyrkans fönster, solen får lysa in i våra hjärtan och skingra nattens mörker.

www.pilgrimsvagen.se

Svenska kyrkan
LUNDS DOMKYRKOFÖRSAMLING

Pilgrimsvägen